

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iona Propheta

Luther, Martin

Argentorati

VD16 B 3892

Surge uade Niniuen, ciuitatem illam magnam, & prædica in ea, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36534

ANNOTATIONES

eripere uult, antequam aduentu suo nos omnes perdat nisi à prauo itinere deflexerimus, uti, prò dolor nihil dum respicimus, quom & diuinæ ultionis nõ parua principia uideamus.

Surge uade Niniuen, ciuitatem illam magnam, & prædica in ea, &c.

Videmus hic aperte palam, ut Deus non solos Iudeos, uerũ & Gentes suscipiat, Et ut Pau. ait Ro. 3. quod non modo iudeorum, sed & gentium deus sit. Neq; tamen circumcidisse se Nineuitas hic legimus, nec iudeorum eos acceptasse legem, aut obseruasse eos comperimus. Ceterum, quod ideo solum commendetur, quod uerbo Dei crediderint, uitamq; suam & mores correxerint. Atque hic est uehementissimus impetus et robustissimum argumentum aduersum iudeos, pro fidei nostræ confirmatione, nobis notatu dignissimum. Ex hoc enim fortissime & irrefragabiliter concludere possumus, & circumcisionem, & Mose legem prorsus non esse necessarias ad hoc, ut quis iustificetur, aut Deo placeat, neq; id ueritati consonũ, id quod iudæi arbitrantur, oēs homines oportere iudaismo & Mose legi dare nomina, perinde, ac ipsi soli populus Dei forent.

b 4 Hic

Hic enim Ionas in propatulo conspicitur, Stat enim
& in libro suo commonstrat, quòd Nineuita, sine
omni lege & ceremonijs, per solam fidem & ope-
ra fidelia Deo grati sint & satisfaciant, nec plura
ab illis exigere Deum. Nam si lex Mose ad iustifica-
tionem necessaria esset. oportuisset hanc illos susci-
pere. Sed nihil huius hic accidit. Econtrario reperi-
mus fidem & bona opera à Iudæis exigì, neq; quic-
quam illis uel circuncisionē, uel diuersa studia pro-
desse, quemadmodum eos cum suis tum sacrificijs,
tum operibus reijcit Esaias. Atq; hic pulcherrimo
d. Pauli locus enutrescit, Romano. 2. Quod Gentes,
quæ legem non habent, legem tamen seruent, &
Iudæi per legem, legis transgressores constituantur.
ut quisquis facillime tenere, & palpare etiam
possit, legem solis Iudæis aliquandiu latam, ipsq; ad
tempus impositam, ut ea ueluti carcere & torture
cogerentur ac humiliarentur, ut Paulus Galat. 4.
ait. & nequaquam ut inde deberent, aut possent
iustificari, sed potius ut auidi tum ad Christum tum
gratiam eius suspirarent. Confirmat itaque Iona
cum sua prophetia locum Pauli Roma. 3. Quòd per
opera legis coram Deo nemo iustificari possit, sed
quòd per solam fidem, quæ tum bona opera facit,
hominem iustificari oporteat, ut hic in Nineuitis
uidebitur

ANNOTATIONES.

uidebimus. Quòd si Nineuitæ non fuerunt obstri-
cti, ut Mosæ legem seruarent, aut ut Iudaismo se
dederēt, tum quom Christus nondum in carne ue-
nerat, florente adhuc apud Iudæos lege, Quanto
minus nos lege tenemur, postquam Christus adue-
nit, & legem etiam apud Iudæos abrogauit? Qua-
re nobis æque nihil atq; Nineuitis necessarium est,
quàm uera fides, quæ bonum operetur & homines
iustificet, &c.

Enumero hoc non Iudæorum tantum, sed no-
stri etiam causa dico, qui non unum dæmonum ge-
nus aduersus hanc doctrinam sustinemus. Primum
cum suis omnibus Papam, qui nouam doctrinam
esse calumniantur & interim pluribus & maiori-
bus nos legibus degrauiant, quàm Moses Iudæos,
quibus nos iustificare causantur. Atqui satis eam
annosam arbitror, quom Ione contemporanca, tan-
to nimirū ante Christi natuitatem interuallo sit, Ad
hec & sufficientem doctrinam autumo, quando-
quidem Nineuitas citra Mosæ legem, ac priusquam
cuiquam de Papatu somnum obrepere potuisset,
iustificarit. Secundo, sectas turbulentosq; spiritus
perferimus, qui nos & Mosæ lege, onerare & no-
stri fieri magistri gestiunt, quom neq; inter Mosæ
neq; Christum discernere queant, neq; quousque
b s Moses

Moses auctoritatem habeat, aut quò scruiat no-
 rint. Quod genus Imaginum exturbatores fuere,
 tum qui gladium mundanum è Mose accipere in
 animum induxerant alacriter exclamantes. Hic
 est uerbum Dei, uerbum Dei, uerbum Dei. Qua-
 si uero satis sit uerbum adesse Dei, neque etiam
 cum discrimine animaduertendū sit, quales ij sint,
 quibus uerbi ministerium delegatum sit. Nam &
 uerbum & mandatum Dei erat, quod Noa arcam
 edificaret, quod Abraham filium suum immolaret
 quòd Salomon templū extrueret. Ast mihi non idem
 faciundum est. Mihi enim hoc Dei uerbum non di-
 ctum est. Mihi uero & omnibus, generale hoc uer-
 bum dictum est. Emendate uitam uestram & credi-
 te, quemadmodum & hic Nineuitis dicitur. Quare
 nobis non est quærendum, num uerbum Dei sit, ue-
 rum numnā hoc ipsum nobis dictum sit, aut secus.
 Tumq; illi nos addicere, uel non addicere, &c.

Sed ecce, quàm arduum Ionæ officium iniungat
 Deus, ut unico illi homini prædicationē demandet,
 aduersus potentissimum Assyriorum Imperium,
 aduersus Regem & Satrapas eius & Prināpes. At
 tamen uehementer male habet Princeps & Potesta-
 tes, si quis in eos inuehatur, ac planè ab omni incre-
 patione uolunt esse liberi adeoq; impunes. Iam hie
 Ionæ mandat Deus, ut Maliciā illis suam nunciet.

Que

ANNOTATIONES.

Quæ res sanè animum requirit. hic aperias os ne-
 cesse est. Siquidem dicendum illis fuit per Ionam
 prauis estis & dammati. Bona uestra uita nihil ni-
 si species & fucus est, quæ imponit uobis. Fieri
 enim non potuit ut in tam præpotenti Regno non
 uigerent egregij homines, qui coram mundo ho-
 nestam, inculpatam que uitam duxerint. Hos om-
 nneis reprehendere, diuina ira terrere, magna
 quidem mea sententia res est, ac omnino, principi-
 bus uiris præsertim, intollerabilis. Sed quid hic diu
 cômoror? parum actiones illas consyderamus, cum
 in speciem aspiciamus, ceu eas quæ ad nos non at-
 tineant. Sin eadem nobis accidere deberent, aut cõ-
 ram tum agnouissemus, uideretur sanè, nihil ullis
 unquam sæculis, ut nullis hominum, sic nec nobis,
 aut stultius, aut uires humanas magis excedens, au-
 ditum esse factum ue, quàm quod unicus homo tan-
 tum adoriretur Imperium? Quã de se speciem præ-
 beret, si tu uel ego, ad Turcam legaremur, tum ut
 ipsum, tum Principes & Imperium eius corripe-
 remus? Quoties ridiculum fuit, si quisquam aduer-
 sus Papam alicubi dixisset? Verum Dei operum
 talia sunt auspicia, ut stulta & impossibilia pri-
 mum appareant, ut ratio in his desperare cogatur,
 et ijsdem posticis sannis occurrere. Sed hæc oia

IN NO

in nostrum uertuntur commodum, ut credamus: Nam quicquid loquitur & orditur Deus, id ad felicem finem quoque perducit, quantumuis stultum, & humanas uires exuperare uideatur. Nam stultum Dei sapientius est hominibus. 1. Corin. 1. Quod ipsum hic Iona pulcherrime commonstrat.

Et surrexit Iona, ut fugeret ad mare a facie domini, descenditque usque Iapho.

Et Latinus & Græci Bibliorum interpretes, in Tharsis, habent. quod ego, ad mare, uerti. Et quominus me scioli nimium ideo condemnent, huius uersionis meæ rationem reddere cogor. Primum affirmant, Tharsum Ciliciæ oppidum, profectum esse Ionam, unde Paulus oriundus fuit. Acto. 9. Cuius adfirmationis nullum profecto Scripturæ fundamentum, habent. Neque enim hic textus usque Tharsum, sed in Tharsis uel super Tharsis, hebraice לְבַרְחַת תַּרְשִׁישׁ Græca Biblia sic, τοῦ φῦξι γῆρ ἕως θαρσῆϊς. Duae sunt Hebræe lingue uoces, quæ mare significant יַם תַּרְשִׁישׁ iam & Tharschisch. Iam non Oceanum tantummodo notat, uerum & ingentia stagna. Sic Lucas mare, stagnum uocat, in quo Christus unâ cum discipulis suis,